

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121210484
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121210484.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v právnej veci navrhovateľky Márie Kukurucovej, nar. 17.12.1961, bytom Žalobín 49, zast. Advokátska kancelária Brösl & Čentík s. r. o., so sídlom Košice, Rázusova 1, IČO: 50 560 611, proti odporkyni Ing. Viere Pajtášovej, nar. 12.6.1965, bytom Košice, Hlavná 32, zast. JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom advokátskej kancelárie Miroslav Katunský, JUDr. Milan Kuzma a spol. so sídlom Košice, Floriánska 16, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu 23C/30/2021-58 z 10.11.2021 v znení uznesenia 23C/30/2021-69 z 9.3.2022 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v znení uznesenia 23C/30/2021-69 z 9.3.2022 Okresného súdu Košice I.

P r i z n á v a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“) uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporkyni povinnosť umožniť jej dvakrát mesačne, na jej predchádzajúcu písomnú žiadosť v lehote nie dlhšej ako 5 pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti, vstup, resp. zabezpečiť možnosť vstupu, do dvoch bytových jednotiek nachádzajúcich sa v podkroví stavby so súpisným číslom XX, druh stavby: iná budova, popis stavby: dom meštiansky a pam. tab., Hlavná XX, postavená na pozemku CKN parcelné číslo 96, druh zastavaná plocha a nádvorie, výmera XXX m², zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXXX, vedenom Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie stredné mesto, obec Košice - Staré mesto, okres Košice I. Zároveň žiadala nahradiť trovy konania.

3. Skutkovo návrh odôvodnila tým, že ona aj odporkyňa sú podielovými spoluvlastníkmi v podiele po 35/100 vyššie špecifikovaných nehnuteľností, ich ďalším podielovým spoluvlastníkom je MUDr. F. A.. Odporkyňa v minulosti ako tzv. čiernu stavbu, teda bez stavebného povolenia, vstavala do podkrovia meštianskeho domu dve bytové jednotky bez toho, aby vopred žiadala o súhlas s úpravou spoločnej veci navrhovateľku a tretieho spoluvlastníka nehnuteľností, MUDr. A.. Túto skutočnosť sa odporkyňa pokúsila zhojiť žiadosťou z 23.4.2014 o dodatočné povolenie stavby, podanou na príslušný stavebný úrad. Konanie o dodatočnom povolení stavby bolo prerušené z dôvodu, že navrhovateľka a MUDr. A. nevyjadrili súhlas s vykonanou vstavbou. Stavebný úrad preto konanie o dodatočnom povolení stavby prerušil a odkázal spoluvlastníkov na súd. Spoluvlastníci sa do dnešného dňa na súd neobrátili, konanie je v súčasnosti naďalej prerušené. Napriek tomu, že bytové jednotky vstavané do podkrovia meštianskeho domu tvoria neoddeliteľnú súčasť meštianskeho domu, a preto patria do podielového spoluvlastníctva všetkých spoluvlastníkov meštianskeho domu, odporkyňa opakovane odmieta umožniť navrhovateľke prístup k nim, čím znemožňuje uskutočňovanie úkonov týkajúcich sa

spoločnej veci a hospodárenia s ňou v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Odporkyňa žiadosti navrhovateľky, týkajúce sa poskytnutia podkladov a informácií ohľadom bytových jednotiek, ignoruje. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia vyplýva podľa nej z toho, že navrhovaným neodkladným opatrením sa má zabrániť významným a dlhodobým zásahom do jej spoluvlastníckeho práva, pričom navrhované neodkladné opatrenie nemôže spôsobiť odporkyni ujmu, o to viac v situácii, kedy sa dopúšťa porušenia práv ostatných spoluvlastníkov. Vstup do nehnuteľnosti je jej základným oprávnením z titulu spoluvlastníctva a okrem toho ho považuje za potrebný aj z dôvodu kontroly stavu bytových jednotiek, zistenia osôb, ktoré nehnuteľnosť užívajú a ocenenia bytových jednotiek, nakoľko žalobkyňa zvažuje zotrvanie v spoluvlastníctve. Ako dôkaz predložila emailovú komunikáciu medzi stranami zo 14.7., 12. 9., 11. 10 a 5. 11. 2021, LV č. XXXXX, k. ú. Stredné mesto, rozhodnutie Mesta Košice, ako príslušného stavebného úradu, č. A/2014/13645 - 07/1/KRA z 24. 7. 2014.

4. Z LV č. XXXXX, k. ú. Stredné mesto súd zistil, že sporná nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a F. A.. Z rozhodnutia Mesta Košice z 24.7.2014 vyplýva prerušenie konania o dodatočnom povolení stavby „Zobytnenie podkrovia, meštiansky dom, Alžbetina 1, Košice“, súčasne stavebný úrad odkázal (nie je zrejme meno stavebníka) na podanie žaloby. Z emailovej komunikácie strán sporu vyplýva, že strany komunikovali osobne, i telefonicky, na emailovú komunikáciu navrhovateľky z 5.11.2021 odporkyňa uviedla, že sa stretnú na súde, ako to tlmočila aj na stretnutí dňa 31.10.2021.

5. Na zistený skutkový stav súd aplikoval § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 340 ods. 1, § 160 ods. 2 CSP, § 123, § 124, § 126, § 132, § 136, § 135a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 88a ods. 3, § 137 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon). Konštatoval, že žalobkyňa žiada nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré má mať povahu podania vo veci samej, lebo sa domnieva, že pre úpravu pomerov bude postačovať neodkladné opatrenie. Podľa názoru súdu však vzhľadom na charakter veci a vzťahy medzi spoluvlastníkmi navrhovaným neodkladným opatrením nie je možná trvalá úprava pomerov medzi stranami. V návrhu absentuje hrozba bezprostrednej ujmy na právach navrhovateľky bez nariadenia neodkladného opatrenia, táto ju netvrdila ani neosvedčila Z návrhu navrhovateľky súd nedospel k záveru, že by jej hrozil vznik škody alebo inej ujmy. Navrhovateľka nevysvetlila, čo jej hrozí bez umožnenia vstupu do obydľia odporkyne a do ňou tvrdených spoločných častí domu, z návrhu nie je zrejme navrhovaná dĺžka trvania vstupu, umožnenie vstupu nemá súvis a neodstráni vznik potencionálnej náhrady za užívanie nehnuteľnosti, nie je daná naliehavá potreba, resp. navrhovateľka túto neosvedčila, na vstup za účelom ocenenia nehnuteľnosti a na zistenie počtu osôb užívajúcich vstavané bytové jednotky. Pretože navrhovateľka nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov, teda či predmetný návrh spĺňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP, kedy ich nepriznal neúspešnej navrhovateľke, avšak ani úspešnej odporkyni, keďže jej žiadne trovy konania o neodkladnom opatrení v konaní pred súdom prvého stupňa nevznikli.

7. Uznesenie napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla odvolaciemu súdu aby uznesenie zmenil tak, že návrhu vyhovie alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkla súdu, že sa postavil na stranu žalovanej, ktorá hrubo, neskrývane, opakovane a dlhodobo ignoruje jej vlastnícke právo, ktoré je jedným zo základných ústavou garantovaných práv. Je nepochybné, že odporkyňa je odhodlaná bez akéhokoľvek vysvetlenia nerešpektovať vlastnícke oprávnenie navrhovateľky. Poukázala na to, že z § 326 CSP v spojení s § 132 CSP ale ani zo žiadnych iných ustanovení CSP nevyplýva, že strana sporu navrhujúca neodkladné opatrenie musí výslovne opísať nebezpečenstvo hroziacej ujmy - odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy bolo náležitou výslovne vyžadovanou § 75 ods. 2 O.s.p., nie však Civilným sporovým poriadkom. Trvala na tom, že okolnosti prípadu, zasahovanie odporkyne do vlastníckych práv navrhovateľky, vďaka čomu trpí navrhovateľka úplným informačným deficitom o predmete svojho vlastníctva, predstavujú citeľnú ujmu na právach a postavení navrhovateľky. Zdôraznila, že návrh formulovala tak, aby odporkyňa neodkladné opatrenie obmedzovalo iba v nevyhnutnej miere. Ak súd považoval za potrebné určiť

časové ohraničenie vstupu, mohol v rozhodnutí právo kontroly časovo či vecne vymedziť. Vytýkala súdu nepresvedčivé odôvodnenie uznesenia ako aj nesprávne posúdenie otázky trvalej úpravy pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia. Súd má právo určiť či musí strana sporu podať žalobu. Navrhla odvolaciemu súdu aby uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odporkyňa mala za to, že súd návrh navrhovateľky správne posúdil, uznesenie riadne odôvodnil a navrhla odvolaciemu súdu aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a priznal jej náhradu trov konania. Bytové jednotky nachádzajúce sa v predmetnom meštianskom dome boli vybudované výlučne z jej finančných prostriedkov a ona ich reálne aj užíva. Uviedla, že nevie aká ujma hrozí navrhovateľke tým, že nemôže vstupovať do obydlija odporkyne. Odvolávala sa na nedotknuteľnosť obydlija danú Ústavou SR. V prípade, ak navrhovateľka chce podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nepotrebuje preto vstupovať do bytových jednotiek vybudovaných odporkyňou.

9. Navrhovateľka v duplike odvolania uviedla, že odporkyňa neuviedla nijaké dôkazy, podľa ktorých je výlučným vlastníkom bytových jednotiek, ktoré vstavala do podkrovia predmetného meštianskeho domu. Odvolateľka argumentovala, že predmetné bytové jednotky patria do podielového spoluvlastníctve, keďže v prípade stavieb, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve platí, že takáto skutočnosť nezakladá výlučné vlastníctvo k časti priestorov v takejto stavbe, ale podľa individuálnych okolností (dohody medzi spoluvlastníkmi) len prípadný nárok na finančné vysporiadanie voči ostatným spoluvlastníkom. Skutočnosť, že bytové jednotky sú odporkyňou využívané na bývanie nepovažovala odvolateľka za dôvod, ktorý by ospravedlňoval počínanie si odporkyne, keďže táto konala bez absencie dobrej viery a obchádzala zákony. V ostatnom sa pridržiavala svojich argumentov uvedených v odvolaní.

10. Odporkyňa reagovala podaním, v ktorom zdôraznila, že bytové jednotky nachádzajúce sa v podkroví meštianskeho domu boli vybudované výlučne z jej finančných prostriedkov, v sporných bytových jednotkách spoločne so svojou rodinou aj reálne býva, t.j. má v nich obydlie. Tvrdené právo navrhovateľky na poskytnutie informácií, či umožnenie obhliadky bytových jednotiek v žiadnom prípade nemôže prevážiť nad nedotknuteľnosťou obydlija ako ústavou garantovaného základného práva odporkyne. Obydlie má ochranu vždy, aj za stavu, kedy nejaká osoba subjektívne vníma, že v danej situácii dochádza k neoprávnenému užívaniu obydlija, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Návrh je nedôvodný, lebo navrhovateľka nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov, nie je z neho zrejmé, aká ujma navrhovateľke vzniká tým, že nemá prístup do obydlija odporkyne a prečo je nevyhnutné upraviť pomery neodkladným opatrením. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie podané navrhovateľkou, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 CSP a z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/, písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami alebo niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 336 ods. 1, 2 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuλοží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú

úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

17. Neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre jeho nariadenie v zmysle § 325 ods. 1 CSP je neodkladné opatrenie prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a/ sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov strán alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a e/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Pretože pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej). Súd rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Navrhovateľ opísaním rozhodujúcich skutočností a predložením dostupných dôkazných prostriedkov musí osvedčiť najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu, a vecnou argumentáciou musí presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Miera osvedčenia sa pritom riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle riešenie takej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu.

18. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane.

19. Aj keď Civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach o neodkladnom opatrení (na rozdiel od § 75 ods. 2 O.s.p.) neobsahuje povinnosť výslovne odôvodniť v návrhu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, z jeho ustanovení vyplýva, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery (alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená). Zohľadňujúc charakter, účel a špecifiká tohto inštitútu možno potom vyvodiť, že potreba bezodkladne upraviť pomery podľa § 325 ods. 1 CSP nastáva v prípade, ak hrozí nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Správne preto súd prvej inštancie posudzoval v prejednávanej veci, či nároku uplatnenému navrhovateľkou hrozí alebo nie bezprostredná ujma, a takisto správne uzavrel, že absentuje, navrhovateľka ju netvrdila ani neosvedčila.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka už od roku 2014 má vedomosť, že do podkrovia nehnuteľnosti, ktorej je spoluvlastníčkou, boli vstavané bytové jednotky. Mala teda pomerne veľký časový priestor, aby svoje práva vyplývajúce zo spoluvlastníctva riešila iným spôsobom, prípadne aj podaním žaloby vo veci samej (napr. zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva), a nie čakala až do roku 2021, kedy zrazu chce vec medzi spoluvlastníkmi urgentne riešiť v rámci inštitútu neodkladného opatrenia. Tento by mal slúžiť na pomoc v sporoch len vo výnimočných prípadoch, vyžadujúcich skutočne bezodkladnú úpravu práv, aby sa napr. predišlo prípadným škodám alebo ujám. Navrhovateľkou žiadaná úprava povinností vo vzťahu k odporkyni nesporne nenapĺňa potrebu naliehavosti úpravy práv a ani v prípade zamietnutia jej návrhu, nevzniká a ani jej nehrozí žiadna škoda.

21. V zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Podľa čl. 21 Ústavy SR obydlie je nedotknuteľné, nie je

dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Iné zásahy do nedotknuteľnosti obydľia možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Štátne orgány nemôžu do súkromnej sféry občana - teda ani do jeho obydľia - zasahovať, avšak nedotknuteľnosť obydľia je možné obmedziť. Takéto obmedzenie však musí byť predvídané zákonom, musí byť ním sledovaný legitímny cieľ (napr. verejná bezpečnosť, ochrana práv a slobôd iných) a toto obmedzenie musí byť v demokratickej spoločnosti nevyhnutné.

22. Odvolací súd porovnával na jednej strane ochranu spoluvlastníckeho práva a jeho výkon u navrhovateľky a právo odporkyne na nedotknuteľnosť obydľia na strane druhej, rešpektujúc vyššie uvedené skutočnosti o nedotknuteľnosti a ochrane obydľia, a dospel k záveru, že aj vzhľadom na niekoľkoročné tolerovanie zo strany navrhovateľky, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti vykonávala len odporkyňa, berúc do úvahy, že v nehnuteľnosti na rozdiel od odporkyne nebýva a nepotrebuje ju na riešenie svojej bytovej otázky, nie je jej súčasťou situácia a ochrana práv natoľko naliehavá, aby ju bolo nevyhnutné riešiť v rámci neodkladného opatrenia.

23. Vychádzajúc z tohto záveru, odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka nepreukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upravovať pomery medzi stranami a tým ani dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Zistené okolnosti prípadu nepresvedčili súd prvej inštancie a ani odvolací súd o nevyhnutnosti a naliehavosti zásahu súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia.

24. Navrhovateľka v odvolaní uviedla skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení a neumožňujú ani záver, že by v konaní neboli splnené procesné podmienky, resp. že by súd prvej inštancie zažal konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil navrhovateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, ak dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť.

25. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Uznesenie je vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím

súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP)